

Gondos Sándor

Born 1875

Died 1960 Nov.

(Tampa, Florida)

Gondos
Sándor

munái: A. S. Glenn (psend.):
Amerikai levelek (P. I.-)

85 éves

HÁLÁS KÖSZÖNETTEL LEMONDOK NYILT LEVÉL DR. GÁLDONYI MIKLÓSHOZ

Az Ön elnöklése alatt álló től futja. Tolammal. Ugy ér-
"A Magyar Betű Barátai" det- zem, hogy van még bennem va-
roiti irodalmi bizottság azzal a lami, aminek kár volna velem
jóindulattal tisztelt meg, hogy együtt elmulni. Ma tehát hoz-
május 24-én megünnepeli nyil- zákezdttem annak a könyvnek
vánosan irodalmi munkásságom megírásához, amelytől azt re-
ötven éves jubileumát. mélem, hogy akkor is életben
marad, amikor én már rég el-
porladtam. Írásaimmal, köny-
veimmal én soha nem házal-
tam (kiadóim dolga volt azok-
nak eladása) és most se teszem
ezt. A mai nehéz helyzetben
csak a mi sokat becsmérelt, de
mégis kitűnő amerikai magyar
sajtónk útján találhatom meg
a kellő nyilvánosságot. És bizom
abban is, hogy utolsónak szánt
könyvem leröjja tartozásomat
a velem szemben tanusított jó-
indulatért.

Ne tagadom: mélyen megha-
tott a terv és hálás köszönetet
mondok mindazon jóakaróim-
nak, igazában olvasóimnak, a-
kik ilyen érzéssel gondolnak
reám.

Senkise vegye azonban tőlem
rossz néven, ha az ünnepele-
tésről lemondok. Hálás köszö-
nettel gondolok a jóságra, a-
mely felém fordult, de kitérek
előle.

Mikor az amerikai haza élet-
halál harcot folytat egyetemes
emberi jogokért, akkor semmi
helye annak, hogy egyéneket
ünnepeljenek és a nemzeti vé-
delem helyett jelentéktelen epi-
zódok felé tereljék a figyelmet.
Mikor — velem együtt — fél

A magyar betű örökké való
megmaradásaért való fohással
köszön el annak

gyenge, de hűséges szolgálja:

GONDOS SÁNDOR.

Schmitti Utca
May 8-1942

Mikor a nyolevan esztendő taptostam, akkor kihullott kezemből a tollam és felmondta a szolgálattel. Próbálgattam ide-oda, de jobb karomat meg-

Gondos Sándor

ütötte a guta és még az írógé-
pem sem fog vele. Balkarom
amugy is nyomorék volt hatvan
év óta. Kinlódtam, vesződtem ve-
le, de minden fáradozásom hiá-
bavalónak bizonyult. A mesék
hasztalan forogtak a fejemben,
nem akadt olyan ember, aki azo-
kat leírja.
Lemondtam tehát arról, hogy
nyomorult karjaimal még irjak.
Akkor jutott eszembe, hogy
van itt egy írástudós ember. A Kanawha Valley
Bank nyugalomba vonult hivatalnok. Csanády
Péter barátom. Ha be tudnám fogni erre a mun-
kára, hogy amit tollba mondok azt leírja, akkor
szüretem lesz. De nem is kellett kérjem, vállalta
amit tollba mondok és azt az írógépén lekopog-
tatta.

2
millió amerikai magyar töpreng
aggódva a kérdés felett, hogy
ennek a háborúnak elmúltával
lesz-e egyáltalán magyar haza,
magyar faj és magyar nyelv,
akkor a magamhoz nasználó pa-
ránynak nincs jussa arra, hogy
vidám ünneplés központjába
álljon. Mikor átkozott agyból
fakad nemtelen faji törvények
reményeiktől is megrabolt nagy
tehetségű menekülőket száműz-
tek közénk, azoknak könnyeit
kell letörölnünk, azoknak kese-
rű bánatát osztatnunk, nem iro-
dalmi babérokat osztogatnunk.

Tegnap este egy ilyen fáradt,
kiéhezett, menekült magyar író
ült asztalom mellett, hogy meg-
ossza velem mindennapi kenyé-
remet. Szegény ember vagyok
és ennél többet nem tehettem
érte. Ugy éreztem, hogy a ne-
kem szánt ünneplés helyett
jobb és szebb volna, ha e, sze-
rencsétlen testvéreink megsegi-

1956 3
tésére fordítanak a Magyar Be-
tű Barátai egyesített erejüket.

Más okom is van arra, hogy a
megtiszteltetés elől kitérjek.
Ötven esztendő óta tollam a
kenyerem és a magyar betű
szolgálatára engem mindig tisz-
tességgel tartott el. A magyar
olvasóközönség nekem semmivel
se tartozik, mert munkámat
mindig megfizette. Nem kértem
és nem vártam egyebet, csak
azt, hogy olvassák el azt, amit
írok. Tollforgató embernek en-
nél többet senki nem adhat és
én ezt mindig meg is kaptam.
Elegendő jutalom nekem ötven
esztendő után az a tudat, hogy
ezt ezután se vonja meg tőlem
a magyar olvasók tábor.

És most hadd mondhasak
még ennyit:

A velem szemben tanusított
jóindulatért nem maradhatok
adós. Megfizetek érte az egyet-
len módon, ami szegénységem-